

מ"ת 39559/03/22 - מדינת ישראל נגד סאמי בדיר

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 39559-03-22 מדינת ישראל נ' בדיר (עציר)
תיק חיצוני: 1200/2022

בפני	כבוד השופט זיו אריאלי
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	סאמי בדיר (עציר)

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר, במסגרתה עותר המשיב להורות על פתיחת "חלונות" בימי ראשון עד שישי, החל משעה 09:00 עד השעה 19:00, וזאת לצורך יציאה לעבודה בהתקנות ושירות בתחום מיזוג אוויר (ותחת פיקוח המעסיק).

אזכיר כי נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו, בשני אישומים, עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים לצריכת סם וכן סחר בסמים. המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה. ביום 28.4.22 הוריתי על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר, בתנאי מעצר בית מלא בשכונת עוספיא, ובפיקוח לסירוגין של שני מפקחים שנבחנו על ידי. עוד הוריתי כי ככל שיעמוד המשיב בתנאי השחרור ולא תירשמנה הפרות כלשהן, יוכל המשיב לצאת ממקום מעצר הבית, בחלוף חודש ימים, בכל יום בין השעות 09:00-11:00 ובין השעות 17:00-19:00.

בבקשה שבפני נטען, כי "המבקש עותר להקלה בתנאי מעצרו על מנת שתתאפשר העסקתו כמפורט מעלה". נטען כי הוא לא הפר את תנאי מעצרו בפיקוח, וכי אין צורך להכביר מילים אודות חשיבות העבודה והצורך להתפרנס בכבוד.

לאחר שעיינתי בבקשה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות, אף ללא צורך בדיון או בקבלת עמדת המאשימה.

בבש"פ 3827/22 לוי נ' מדינת ישראל (20.6.22) נאמרו הדברים הבאים, היפים בשינויים המחויבים גם למקרה שבפני:

"טענת העורר היא כי על פי סעיף 57 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), קיימת חובה לקיים דיון בבקשה לעיון חוזר. התשובה לטענה זו היא כי החובה האמורה קמה רק אם מתקיימים לכאורה התנאים לקיום עיון חוזר, אשר מפורטים בסעיף 52(א) לחוק... ככל שתנאים אלה אינם מתקיימים, ניתן לדחות את הבקשה לעיון חוזר על הסף בהחלטה בכתב, ללא צורך בקיום דיון בנוכחות הצדדים".

ור' עוד בש"פ 8264/18 פלוני נ' מדינת ישראל (27.11.18).

בעניינו, המשיב לא טרח כלל לציין בבקשה מי מהעילות המנויות בסעיף 52(א) לחוק המעצרים מתקיימת, לשיטתו. על פניו, נראה כי לא התגלו עובדות חדשות, ומכל מקום המשיב לא טוען כי התגלו עובדות שכאלה. אין כל טענה או אינדיקציה לשינוי נסיבות. אף לא עבר זמן ניכר מעת שניתנה ההחלטה המורה על שחרורו בתנאים מגבילים. ההחלטה ניתנה לפני פחות משלושה חודשים. בהקשר זה, ר' קביעות בית המשפט העליון, לפיהן פרק זמן שכזה (ואף למעלה מכך), אינו בגדר "חלוף זמן ניכר" העשוי להצדיק עיון חוזר בהחלטה:

בש"פ 2466/17 בלומברג נ' היועץ המשפטי לממשלה (9.4.17);

בש"פ 1243/16 בויארט נ' מדינת ישראל (10.3.16);

בש"פ 5090/15 מוראד חטיב נ' מדינת ישראל (30.7.15);

בש"פ 4497/15 חיימוב נ' מדינת ישראל (2.7.15);

בש"פ 4314/10 פלוני נ' מדינת ישראל (23.6.10).

בשולי הדברים אציין כי בימים אלה צפוי להתקבל תסקיר מעקבי של שירות המבחן (עליו הוריתי בהחלטתי מיום 28.4.22). ייתכן (ואינני קובע כל מסמרות בעניין) כי בעקבות ממצאי התסקיר יעלה טעם לעיון מחודש בתנאים המגבילים בהם שוהה המשיב כיום.

מכל מקום ולעת הזו - הבקשה לעיון חוזר - נדחית.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"א תמוז תשפ"ב, 20 יולי 2022, בהעדר הצדדים.